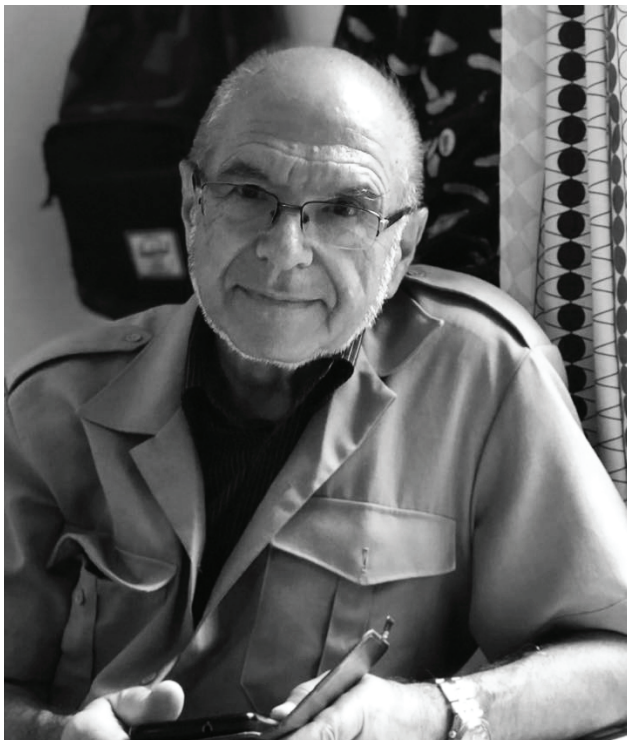

На 17.12.2020 година загубихме колегата, приятеля, главния редактор на списание „Социална медицина“ - доц. д-р Петър Цонов, д.м.

Роден на 16 октомври 1943 г. в гр. Пазарджик, дипломира се като лекар през 1969 г. във Висшия медицински институт - Пловдив. Съдбата, представена от Комисията за централно разпределение на новозавършили лекари, определя насоката на професионалния му път - в областта на профилактиката. Назначен е в ХЕИ - Плевен, в отдел „Хигиена на храненето“. Работата го увлича, защитава специалност, прави първи изследователски опити, докладва ги на конференции. По това време атмосферата в хигиенно-епидемиологичната мрежа е все още стимулираща, като отглас на грандиозните проекти на далновидния здравен политик д-р Вл. Калайджиев за решителна промяна в превантивната медицина в България.

Уроците от тогавашните бурни дискусии и несъстоялата се реформа в общественото здравеопазване д-р Петър Цонов завинаги носи у себе си и не са случайни усилията му да ги възкресява на страниците на сп. „Социална медицина“. Те са му полезни, когато служебно и емоционално се свързва със социалната медицина - постъпва като научен сътрудник в Научно-изследователския институт по социална хигиена и организация на здравеопазването (НИИСХОЗ) и посвещава сили, време, интелект, за да навлезе в широкото изследователско и практическо поле на науката, която трябва да допринесе както за усъвършенстване на управлението на здравеопазването, така и да има положително въздействие върху здравето състояние на българския народ. Работата в секция „Автоматизирани информационни системи“ на НИИСХОЗ е привлекателна с възможностите на новите тогава компютърни технологии да се решават на качествено ново ниво задачите на здравеопазването, екипът е млад и ентузиазизиран.

Д-р Цонов участва в обучения, международни

експертни срещи, завършва 9-месечните курсове на Световната здравна организация по управление на здравеопазването, защитава дисертация, по-късно придобива втора специалност по медицинска информатика и здравен мениджмънт. Заема позиция на старши научен сътрудник II степен / доцент в следващите институционални трансформации на НИИСХОЗ - Главен информационен изчислителен център, Национален център по здравна информация (НЦЗИ).

Формира се като експерт в областта на медико-статистическата информация, участва в екипи, разработили личните здравни документи на пациента, които отразяват в динамика здравните му потребности и положените за него грижи. Защитава медицинското предназначение на разработените документи като „гаранти за добра медицинска практика“. Голяма е чувствителността му към щетите, последствия на неточната регистрация - изкривена и ненадеждна здравна статистика, нарушения в приемствеността на медицинското обслужване, незавършено лечение, адаптиране на диагнози според действащи и удобни клинични пътеки. В професионални срещи и статии той защитава своите позиции, предупреждава за опасностите, пледира за разработване на информационни стандарти, за да се осигури базирана на реалността многовалентна медицинска информация.

Доц. Цонов има предимството да познава историята на проблема в различни технологични епохи, да бъде актуален и през 21-и век, но и да не загубва човека/пациента в организационно – техническите подробности. Философското осмисляне на социално-медицински и здравно - организационни факти и проблеми все повече присъства в дейността и публикациите му.

В началото на новото хилядолетие той се оказва служебно там, за където като че ли се е готвил през целия си живот - преподаването. Лектор през деветдесетте години на миналия век в първия факултет по обществено здраве към Университета във Велико Търново, от 2002 г. той е директор на Магистърска програма по обществено здраве и мениджмънт към Нов Български Университет. С много ентузиазъм и последователност той разработва програми и лекции, адекватни на съвременните потребности на здравеопазването у нас. Плодотворно е сътрудничеството му с екипи от други специалности в НБУ за осъществяване на споделени възгледи за модерно преподаване. Този ценен опит по-късно намира място в неговите книги „Човешки ориентири, 151 житейски есета за индивида, личността и гражданина“ (2012) и „Етюди за здравето“ (2017).

Освен официалните работни места, доц. Цонов има едно, което му е скъпо на сърцето и изпълнява работата си в него абсолютно безкористно, доброволчески като обществено служение. От основаването на списание „Социална медицина“ 1993 г., той е в редколегията, а от 2003 г. - редактор и главен редактор.

Членовете на редколегията ще помнят Доц. Цонов с уважение и топло приятелско чувство за всеотдайната и екипна работа, благодарение на която списанието се съхрани 27 години, въпреки тежките финансови периоди, развива интереса към социално-медицинските

проблеми, привлича качествени изследователи, осигурява приемственост между поколенията като подкрепя и дава трибуна на младите.

Читателите на списанието ще запазят спомен за важноста на архивите и старите снимки, които бяха негова запазена марка, за откритията, които им поднасяше в своите исторически статии, за вниманието към човека в социално-медицинската тематика. Няма да забравят добросъвестността и щедростта, с която не само четеше техните статии, но се и позоваваше на тях и така допринасяше за разпространение на постиженията им. Няма да бъде изненада, ако се появят негови последователи – да хвърлят мостове между медицината и културата, както той успешно го правеше години наред, ровейки се в съкровищницата на човешката мъдрост.

Неговите уроци бяха такива - ненатрапчиви, но заразителни!

Вдъхновяващ спомен!

Светла личност!

Да е светла паметта му!

 Редакция „Социална медицина“